

Pracovní list 8

Téma: návraty

Úkol předposlední: nabízím tři Kunderovy básně. Přečtěte si je.

Vyberte si alespoň jednu z básní, interpretujte ji a zasadte do kontextu (politického, uměleckého, kunderovského...). Pomocť si můžete poznatky z našeho semináře, ale není to podmínkou. Rozsah neudávám, ale nebojte se psát uvolněně a dávat průchod svým nápadům či yšlenkám. Je to odměnový pracovní list a ne starost.

*Přestože si chválím skepse,
mám ze všeho nejméně rád
ty samozvané šňupáky,
kteří chválí bez nadšení,
kteří haní bez nadšení,
kteří smrkají své yšlenky*
do naškrobené čistonosopleny správně vznešené
vypreparované souměrnosti.*

*Ó neslaní hlasatelé grandiózního solení.
Ó neslavní hlasatelé mohutně zahuštěného slavení.*

*Žít bez mračen i bez spálených nosů,
žít bez třasu v kolenou, jednostranně vyraženého dechu,
žít bez polykání žhavých hvězd,
žít bez hlazení ježka?*

*Den co den podepisuji
tuto chválu nadšení
a jednou do roka
zasílám svůj podpisový arch
na adresu všech neslaných neslavných,
na adresu všech zapšklých.*

* To není chvba tisku, to je slovo s tak malým začátečním písmenem, že

CHVÍLE

Vím stromy, závěj, mráz
snad ptáky
sotva zvěř

Na sám práh
vstupuji

Dál ne

Nevím stroje, vodu
hudbu jen stěží
někdy snad mlhu
tmu nikdy ne

V samu naději se propadám

Vím sních

Kolik hodin jsem zamlčel
příliš jsem toužil po křehkých mýtinách
dlouho jsem naslouchal dialogům rostlin a dešťů a větru
chtěje dosáhnout tvého nepřítomného těla

Podle slz a podle vůně
poznal jsem ohně a vody v tvých rovinách
v písku a zběsilé žule
tušil jsem lesy

Potom jsem zahlédl průzračné slunce
stoupala vůně všech cest a vlaků a kouřů
nedosažitelné horniny lásky pukaly v nitru písečných polí
slastné vichřice zavívaly vodu i trávu i peří
a zcela vzadu u dravých útesů
odjížděly ženy ve směru třeskatých průsmyků
palčivá láva prýštila z podzemních zahrad
byla to chvíle kdy vůně se přelévají z krajiny do krajiny
kdy zbylí brouci rozžehují příběhy našich rukou

Kaskády noci
řinuly se ze slov a z polibků
ve ztuhlých močálech
tloukly neměnné kostky

Odvíjel jsem donekonečna země tvých víček a úst a ňader